

LaBeckett

Els nens desagraïts de Llàtzer Garcia

Arcàdia, cia. resident a la Sala Beckett la temporada 17-18
Del 15/11/2017 al 10/12/2017
De dimecres a dissabte a les 20:30h. Diumenge a les 18:30h

A Sant Gregori, un poble de Girona, es reunia als anys vuitanta una comunitat de famílies –liderada per la “Mare”, autoproclamada “Missatgera de Déu”– que van decidir abandonar els cercles d’amistats per agermanar-se en una rígida comunitat catòlica. Renunciaven al món i als seus plaers per viure en la més estricta pobresa mentre esperaven la fi del món. En aquesta comunitat van néixer nens que, arribat el moment, van sortir per trobar-se amb el món més enllà del seu bosc, aïllat de tot. Arcàdia és una de les companyies residents de la Sala Beckett la temporada 2017/18. Amb *Els nens desagraïts*, tanca la seva trilogia sobre la família, iniciada amb *La terra oblidada* i continuada amb *La pols*, tres textos de Llàtzer Garcia que parlen de les nostres arrels o la impossibilitat de tallar amb elles, per molt que ens hi esforcem. ■

Fotografia: Paco Amate

Fitxa Artística

Autor i director: **Llàtzer Garcia**

Repartiment: **Muguet Franc, Guillem Motos, Ramon Pujol i Teresa Vallicrosa**

Escenografia i vestuari: **Elisenda Pérez**

Il·luminació: **Paco Amate**

Espai sonor: **Guillem Rodríguez**

Construcció d'escenografia: **Nave 42**

Fotografia: **Paco Amate**

Producció executiva: **Helena Font**

Ajudant de direcció: **Roger Torns**

Durada: **1h 50min**

Agraïments: **Maria Casellas, Mireia Farrarons, Grup Focus, Sala Flyhard, Ariadna Figols, Marc Rosich, Víctor Muñoz, Javi J. Moyano, Jan Rota, Maria Feliu, Bernat Feliu i als amics de Gironella**

Una coproducció de la **Companyia Arcàdia i el Festival Temporada Alta (Girona)**

Amb el suport de l'**OSIC (Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural del Departament de Cultura)**

Amb la col·laboració de **Sala Beckett/ Obrador Internacional de Dramatúrgia**

Temporada 2017/2018

Consulta tota la nostra programació a www.salabeckett.cat • T.: 93 284 53 12

Segueix-nos a les xarxes i descobreix tot el que passa a la Beckett!

[facebook.com/SalaBeckett](https://www.facebook.com/SalaBeckett)
[instagram.com/salabeckett](https://www.instagram.com/salabeckett)

@salabeckett

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

M

e'n recordo. D'ell. Més d'una vegada havíem compartit pupitre. Es passava el dia dibuixant. Era un nen reservat i solitari. No venia mai a la piscina, no feia treballs en grup, no venia a cap excursió. L'explicació que donaven els pares de la criatura en forma de nota sempre era la mateixa: "motius personals". Més d'una vegada, els companys més bèsties de curs el van atonyinar per aquests motius. Aquest nen tenia una germana, tres cursos més gran. Es comportava de la mateixa manera que ell. I portava trenes llargues i faldilla fins als peus. Sempre vaig tenir molta curiositat per saber què passava a casa d'aquests nens. Però el meu company de pupitre només posava excuses quan li preguntava. Vaig acabar la

primària i vaig entrar a l'institut com tots els meus companys i companyes de classe. Menys ell. Ell i la seva germana van desaparèixer del mapa.

Anys després el vaig retrobar a l'Inèdit, un bar on posaven música rock. Em va dir que anava molt sovint a aquell antre, que pràcticament era la seva segona casa. Havia fet un cercle d'amics entre els borratxos habituals del local. Jo hi anava tots els dijous amb els companys de la universitat i aprofitava per parlar una mica amb ell, de tot i de res. Un dia, després de tancar el local, vam anar a fer una volta pel barri vell i m'ho va explicar. No sabré mai si m'ho va dir tot. Quan ho feia, em parlava des d'una serenor acompanyada d'una certa vergonya. Fascinat per la història, vaig voler saber-ne més detalls. L'únic que vaig aconseguir va ser que em deixés unes cintes de casset on s'escoltava la veu de la seva àvia. Des de que vaig començar a escriure sempre he volgut explicar la seva història. Li vaig comentar més d'una vegada però a ell no li entusiasma la idea. Sobretot perquè no entenia la finalitat. Així que ho vaig deixar estar i em vaig entretenir amb altres ficcions. Fa un any i mig que vaig rebre una trucada del meu company de pupitre. "Ara sí. Ara ja pots explicar aquesta història". Li vaig donar les gràcies. Espero veure'l algun dia entre els espectadors. ■ **Llàtzer Garcia**

Arcàdia

Arcàdia és una companyia teatral creada l'estiu del 2009 i actualment està formada pels actors Guillem Motos i Muguet Franc i pel director i dramaturg Llàtzer Garcia. En els primers muntatges es van decantar per espectacles vinculats a la comèdia més evasiva, però a partir del 2012 comencen a explorar altres camins per parlar més profundament de les relacions humanes en el món d'avui i d'ahir. El seu és un teatre de text, sempre de nova autoria catalana, que traslladen a escena de forma essencial i sense artificis.

Propers Espectacles

Like si lloras

de Xavi Gamito, Elena Martín i Anna Serrano
Una producció d'ELS MALNASCUTS
Dins del festival RBLs del 16 al 19/11/2017

Elefant Terrible

d'Eric Balbàs i Roger Torns
Amb Eric Balbàs i Roger Torns
Espectacle sorgit de CROQUIS_BCN III
Una producció d'EL EJE del 30/11 al 03/12/2017

Tender Napalm

de Philip Ridley
Traducció d'Adriana Nadal
Direcció: Pau Roca
Una producció de Sixto Paz i Grec 2017 Festival de Barcelona del 15 al 30/12/17

Tortugues: la desacceleració de les partícules

de Clàudia Cedó
Direcció: Clàudia Cedó
Amb Dani Arrebola, Àlex Brull, Clara Cols i Alícia Puertas
Una producció de Sala Flyhard del 20/12/2017 al 07/01/2018

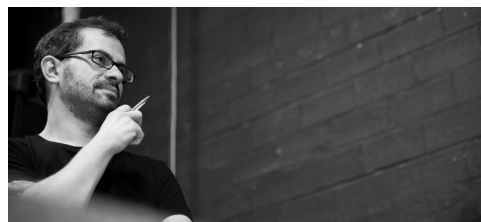
L'home sense veu

de Clàudia Cedó
Direcció: Clàudia Cedó
Amb Cristina Cervià i Jordi Subirà
Una producció de Sala Flyhard del 21/12/2017 al 06/01/2018

Més informació i compra d'entrades:
www.salabeckett.cat

Llàtzer Garcia

Com a director d'escena, ha dirigit l'espectacle *Sam*, fet de peces curtes de Samuel Beckett a la Sala Beckett, *Al vostre gust* de la companyia Parking Shakespeare i *El Balneari* de Marc Artigau al Festival Temporada Alta, entre d'altres. També ha dirigit espectacles de poesia i música i concerts de grups com Delikatessen o Els Amics de les Arts. És autor de les obres de teatre *Au revoir*, *Lumière* (Premi Ciutat de Sagunt), *Sweet Nothing* (Premi Ciutat d'Ampostà, 2007), *Vent a les velles* (Premi Marqués de Bradamín, Círculo de Bellas Artes de Madrid, 2008), *Ens hauríem d'haver quedat a casa* (Festival Temporada Alta, Sala Muntaner, 2010), *Kafka a la ciutat de les mentides* (La cuina, Festival Grec, 2011), *Dos punkis i un vespino* (escrita juntament amb Marília Samper, Teatre Gaudí, 2011), *La terra oblidada* (Premi Ciutat de Gandia. Sala Flyhard, 2012), *La pols* (Premi Crítica de Barcelona, Premi Serra d'Or. Sala Flyhard, La Villarroel, Teatre Fernán Gómez. 2014), *Sota la ciutat* (Festival Temporada Alta. Teatre Lliure, 2015) i *L'última nit del món* (Sala Flyhard, 2016). També és autor de peces breus com *Doppelgänger*, *Ara em toca a mi* i *Jerico*. És el dramaturg i director de la companyia Arcàdia i professor de l'ESCAC. Ha dirigit la pel·lícula *La pols*, produïda per Astrolabi Films.

Amb el suport de:

Amb la patrocinació de:

Amb la col·laboració de:

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia